

Un grup de nens aixeca una fotografia del xeic Nasrallah, líder de Hezbol·lah, en una manifestació de protesta celebrada a Beirut el passat 20 de juliol en protesta per la mort de civils a Qana.

Amb el Líban dins el cor

La guerra al Líban està causant un gran nombre de víctimes civils i la destrucció de la majoria d'infraestructures bàsiques del país.

La comunitat libanesa catalana tem per la sort dels seus familiars i amics. Alguns dels seus membres expliquen els seus temors.

En l'exemplar aparegut el primer d'agost, EL TEMPS donava veu a la comunitat jueva que viu als Països Catalans per tal de saber com viu aquest col·lectiu la guerra al Líban i a Israel. Ara, en una línia semblant, són els representants de la comunitat libanesa de Catalunya, molt menys nombrosa que la jueva i més concentrada al Principat, els que expliquen el seu punt de vista. El sentiment general és de preocupació pels familiars que viuen al Líban i, sobretot, una gran frustració en veure que el seu país s'està convertint en una muntanya de runa davant la mirada impassible del món sencer. "Els libanesos que vivim a Catalunya —explica Gasan

Saliba— estem perplexos davant la situació de silenci que hi ha arreu del món i per la hipocresia d'Israel, que fa una matança rere l'altra sense que hi hagi cap mena de condemna internacional. Les Nacions Unides i la Unió Europea només ho lamenten, però no ho condemnen".

Gasán Saliba és membre de l'Associació Catalunya-Líban, amb seu a Barcelona. El dia 20 de juliol va retornar del Líban, després d'un viatge per visitar els seus familiars. "Tinc els pares a Byblos, a 35 quilòmetres de Beirut. Allà tothom està espantadíssim per culpa dels bombardeigs. Els projectils cauen de manera indiscriminada i impacten en qualsevol objectiu,

fins i tot en ambulàncies. També estem preocupats per la situació econòmica. Tot ha quedat destruït, fins i tot les perspectives de futur", diu Saliba.

Tots amb Hezbol·lah. Una de les possibles raons de l'atac desproporcionat d'Israel contra el Líban és, segons molts analistes, forçar la població libanesa a rebel·lar-se contra Hezbol·lah, la milícia xiïta que controla la frontera del sud del Líban i que llança míssils sobre territori israelià. "Un dels objectius d'Israel era dividir els libanesos, però està passant tot el contrari", assenyala Saliba. D'igual manera, Hussein Balaghi, membre destacat de la comunitat libanesa de Catalunya, col·lectiu que s'ha posicionat formalment, explica que cada vegada que hi ha un bombardeig el suport a Hezbol·lah augmenta. "Tots els libanesos, tant drusos, com cristians o musulmans, senten que Hezbol·lah, la resistència, és l'únic que els pot defensar. Mai havia vist el Líban tan unit", diu Balaghi. Segons aquest libanès, que viu a Catalunya des de fa 27 anys, els culpables de l'inici d'aquest conflicte cal buscar-los en els dos bàndols. "Israel no va abandonar les granges de Xebaa el 2000 i quan Hezbol·lah s'ha sentit fort s'ha proposat recuperar aquest territori." Tot i així, tant Balaghi com Saliba veuen al

Encara molt lluny d'una solució. “Jo no haig de reconèixer l'estat d'Israel, però crec que si s'haguessin aplicat les resolucions de Nacions Unides i s'acceptés l'estat palestí, el retorn dels refugiats i les fronteres del 1967, tot això s'hauria solucionat”, opina Gasan Saliba. La solució, a parer de Hussein Balaghi, vindria en la mateixa línia. “Estic segur que si Israel acceptés les fronteres del 1967 —a hores d'ara ja ningú discuteix per les de 1948—, fins hi tot l'Iran, que dona suport a Hezbollah perquè tots dos tenen un enemic comú, acabaria reconeixent Israel. Israel hauria d'adonar-se que amb la violència no aconseguirà res. Si acomplís les resolucions de Nacions Unides tot s'acabaria”.

Xevi Camprubí

darrere del conflicte una operació premeditada on no hi falten els interessos dels Estats Units per convertir l'Orient Mitjà en un territori que els sigui fa-

vorable. “El segrest dels soldats és l'excusa que Israel esperava per llençar una ofensiva preparada molt abans”, diu Saliba.

“He considerat Israel responsable des d'un bon començament”

Fouad Siniora, primer ministre del Líban

- **Espera que l'alto el foc arribi aviat?**
- Treballem intensament per que arribi, però encara trigarà. No vull encoratjar ningú amb falses esperances.
- **L'alto el foc és el primer dels set punts del seu pla de pau. El continua defensant fil per randa?**
- Sí. Volem una situació duradora, especialment ara que Israel ha atacat el nostre país per setena vegada en tres dècades. L'actual ofensiva és la pitjor de totes en termes de víctimes civils i danys econòmics. El Líban ha quedat fet miques.
- **Qui ha de pagar pel mal que s'ha ocasionat, els països àrabs amics?**

— Israel ha de pagar, perquè està privant el Líban de la capacitat de sobreviure. Israel continua ocupant part del nostre país i ni tan sols ha lliurat els mapes que mostren on es localitzen els camps de mines. He considerat Israel responsable de tot això des de bon començament.

— **Quins són els altres punts del seu pla?**

— Primer de tot, el nostre territori i els nostres presoners han de ser retornats. Aleshores, el Govern ha de poder vigilar les fronteres, només el nostre exèrcit té la potestat per fer-ho. A més, les Nacions Unides han d'enviar-nos una força de pacificació internacional.

— **Acceptaria forces de l'OTAN?**

— De cap manera. Hem tingut males experiències amb les tropes dels antics poders colonials. Els libanesos insistim en el restabliment de la nostra sobirania sense restriccions i sota cap mena de circumstància volem tornar a la situació prèvia a aquesta crisi. Preferiríem veure que es torna a considerar

l'acord d'alto el foc que es va establir el 1949. Tots els grups parlamentaris han signat aquest acord.

— **Fins i tot Hezbollah?**

— Sí. Els dos ministres de Hezbollah que hi ha al meu govern l'han acceptat.

— **Hezbollah ha amenaçat Israel durant anys.**

— Hezbollah és producte de la invasió israeliana de 1982. L'ocupació i la degradació constant han desenvolupat en el món àrab un sentiment d'humiliació i desamparament que s'ha convertit en desesperació i ha fet possible el terrorisme.

— **Per tal d'apaivagar la crisi, els soldats israelians capturats i els libanesos empresonats haurien de ser intercanviats. Com van les negociacions en aquest sentit?**

— Francament, ni jo ni cap dels membres del meu govern coneix res sobre els plans de Hezbollah en relació als segrestos. Per això nosaltres no ens en fem responsables.

— **El Líban signarà un tractat de pau amb Israel?**

— L'única cosa que podem fer és el mateix que van fer Síria i els altres països àrabs, signar tractats de pau amb Israel basats en el respecte mutu i dins dels termes acordats en la cimera àrab de Beirut de l'any 2002.

— **Es refereix a la petició que Israel es retiri a les fronteres de 1967?**

— Fins que això arribi, de totes maneres, podem viure amb un acord de pau creïble.

Daniel Steinworth i Volkhard Windfurh
© Der Spiegel – EL TEMPS

